

Het leven van de

MUMMIE

Toneelstuk van klas 5

*bedacht door de kinderen
en geschreven door Anselma Remmers*

Vrijeschool Wonnebald,

mei 2009

Het Leven van de Mummie

Verhaallijn:

Een groep toeristen raakt verzand in de Egyptische woestijn, nadat hun vliegtuig is neer gestort. Ze ontdekken een rotshol, waar een grafkamer verborgen blijkt te zijn. In de graftombe vinden ze behalve een schat aan rijkdommen ook – in een sarcofaag - een mummie. Door de hiërogliefen op de wand te ontcijferen, komen ze erachter hoe zijn leven geweest is. Gaandeweg komt de mummie tot leven, wanneer de toeristen zijn leven bestuderen.

Zijn leven was als volgt: hij was farao en zorgde voor een rechtvaardige wetgeving in zijn land. Priesters en ambtenaren volgden zijn bevelen op. De priesters verdeelden het land van de boeren. Ze voorspelden de overstroming van de Nijl door in de sterren te kijken. De farao sprak recht bij onenigheid.

Als de farao sterft, wordt zijn lichaam gemummificeerd, in een sarcofaag gelegd en vervolgens in de graftombe. Zijn ziel wordt meegenomen op een boot, begeleid door vele goden; zijn ziel wordt gewogen en hem worden vragen gesteld over zijn leven. Hij heeft goed geleefd en mag naar de hoogste hemelen bij de goden wonen, bij Osiris, die bij het sterrenbeeld Orion zijn rijk heeft.

Steeds zijn er stukken te zien uit dit farao-leven, en zijn er tussentijds, voor het doek links, terwijl het decor wisselt, de commentaren van de groep toeristen.

Rechts voor het doek staan de goden op een verhoging en zien toe op het leven van zowel de toeristen als van de oude Egyptenaren.

Aan het eind ligt de mummie weer in zijn graf en de toeristen vragen zich af wat ze met deze bijzondere ervaring zullen doen. Er een artikel over schrijven?... Of er een toneelstuk van maken...?

Rollen:

Toeristen:

Simon, journalist

Professor in de archeologie

Fatima (moslima)

Yousra (moslima)

Curley (een tuttig meisje)

Jessica, haar moeder

Hans, lowbudget toerist

Lisa, een stewardess

Oude Egyptenaren:

De mummie-farao

De vrouw van de farao

Priester

Priester

Boer

Boer

Schrijver / ambtenaar

Goden:

Osiris

Isis

Maät

Anubis

Toth

Scènes en decors / attributen:

1. De toeristen in de woestijn / ontdekking van het graf

Decor en attributen:

Geel doek, daarachter, op het podium, een schatkamer met hiërogliefenwand, grafkist, sarcofaag.

Links voor het doek het wrak van een neergestort vliegtuig.

Rechts voor het doek een verhoging, waar de goden zetelen.

2. De priesters en de boeren bij de overstroming en de verdeling van het land

Decor en attributen:

Sterrenhemel met sterrenbeeld van Orion en Sirius, waar later de zon opkomt. De Nijl (die stijgt en daalt) en de woestijn.

Knopentouw; twee grote stenen.

3. De rechtszaak

Decor en attributen:

Troonzaal van de farao; troon voor farao en zijn vrouw; tafel en stoel voor de schrijver.

4. De dood van de farao

Decor:

Weer de grafkamer van het begin met hiërogliefenwand. Een tafel waarop de farao wordt gebalsemd. Vier kruiken voor de ingewanden. Een weegschaal en een boot volgens oude Egyptische afbeeldingen.

EERSTE SCÈNE: De toeristen in de woestijn en de ontdekking van het graf

(Voor het doek, dat geel is, als een woestijn. Het wrak van een neergestort vliegtuig, waar de toeristen uitkruipen.

Rechts staan de goden, kijken toe en geven hun commentaar).

Toth: De mensen denken dat ze hun bestemming kennen, maar wij zijn het, de goden, die hun bestemming werkelijk kennen en bijsturen waar nodig... In mijn boeken des levens noteer ik hun levenswandel. Alles blijft bewaard tot in de eeuwigheid... ook al vermoeden zij dat niet.

Osiris: Deze jonge mensen zijn nog niet toe aan een reis naar mijn dodenrijk, maar wat extra levenswijsheid kunnen zij wel gebruiken.

Isis: Ik zal erop toezien, dat hen niet té veel leed treft! Zij zullen zoveel meemaken, als zij kunnen dragen.

Toth: Maar beproevingen moeten er zijn!

Anubis: Wanneer zij die doorstaan, wanneer zij hun geweten blijven volgen en de juiste keuzes blijven maken, dan zal hun ziel na de dood tot hoge werelden opstijgen.

Ma-at: Zij moeten de wetten van de wereld doorgronden en zich daarnaar schikken; zij mogen het evenwicht niet verstoren!

Toth: Laten wij erop toezien, hoe zij van deze lots-wending bekomen!

(De toeristen kruipen uit het vliegtuigwrak. Simon gaat meteen foto's maken en schrijft aantekeningen in zijn boekje.)

Allen: Waar zijn we? Wat is er gebeurd? Help! Ik heb pijn! Wat is het hier heet! Waar zijn we? Het vliegtuig is neergestort!!!!

Lisa: Neem je gasmasker mee, je zwemvest, je parachute, alles... We hebben een noodlanding moeten maken. Probeer de uitgang te vinden en red wie je kunt redden! Ik ga de zwarte doos zoeken in de cockpit!

Curley: Mama, help, wat is er gebeurd?

Jessica: Ik weet het ook niet kindje... Ik geloof dat we een verkeerde landing hebben gemaakt.

Hans: Hum, nee, niet zo'n fijne landing, maar wel spectaculair! En we leven nog! Ik ben benieuwd waar we zijn... Dat is nog eens een avontuur!

Curley: Avontuur? Ik wil hier niet zijn! Mama, waar is dat hotel nu met dat zwembad, waar we naartoe zouden gaan?

Professor: Dat hotel kun je wel vergeten meisje... Als ik het goed zie, zijn we ver van de bewoonde wereld. Het doet me hier erg aan Egypte denken, waar ik was voor mijn laatste

archeologische opgravingen. Zie je die rotsen daar? Die lijken op de rotsen van de koningsgraven bij Luxor. Maar dit is niet Luxor, het lijkt er alleen op.

Jessica : Egypte??? We zouden naar Marokko gaan, lekker aan de kust... Wat moeten we hier nu! (Tegen haar dochter :) Kom, we moeten hier zo snel mogelijk weg.. Ik bel een taxi. (*Probeert met haar mobieltje te bellen, maar heeft geen bereik*). Shit, het lukt niet. Wat nu?

Curley : (*Gilt en huilt*) Mama, wat nu? Ik wil hier weg! Ik vind het hier eng...

Hans : Eng? Kom op, we gaan op onderzoek uit. (*Tegen de moslima's :*) Wie zijn jullie eigenlijk? Waar zouden jullie naar toe gaan?

Fatima : Wij zijn Fatima en Yousra. Onze ouders zijn in Marokko geboren, maar wij zijn daar nog nooit geweest. We zouden onze familie gaan opzoeken in een dorpje in het Rifgebergte in Marokko.

Yousra : Waarom zou Allah ons zo straffen, dat hij ons hier heeft laten neerstorten?

Simon : Straffen? Waar heb je het over? Ik ben geen moslim en ik geloof sowieso niet in God, maar als ik in een god zou geloven, dan zou ik hem op mijn knieën danken dat we nog in leven zijn.

Yousra : Ja... uh... daar heb je eigenlijk wel gelijk in. (Yousra en Fatima knielen neer en bidden met hun hoofd op de grond tot Allah :)
Heilige Allah, enige God, dank u dat we nog in leven zijn.

Simon : En nu even ter zake, waar zitten we en hoe komen we hier weg?

Hans: Hier weg? Laten we hier blijven en op onderzoek uitgaan! Het is warm genoeg hier, we kunnen best onder de sterrenhemel slapen. En ik heb nog wel genoeg drinken bij me voor een tijdje. Jullie toch ook wel?

Professor : Ik ben het met deze man eens. Ik heb zo het vermoeden dat we in een uiterst interessant gebied terecht zijn gekomen, nog onontdekt... Wie weet, wat voor een vondsten we kunnen doen!

Simon : Meent u dat? Dat betekent geld verdienen voor mij! Ik breng groot nieuws, als eerste, de primeur!!! Alle kranten zullen mijn foto's willen kopen!

Hans: Oké dan, wij zijn het onderzoeksteam.... Aangenaam, ik ben Hans. Hoe heten jullie?

(*Iedereen stelt zich aan elkaar voor, maar Curley en Jessica hebben er nog weinig zin in en sputteren een beetje tegen*).

Curley : Mama, moeten we echt buiten slapen? En als er nu kakkerlakken uit de grond kruipen, of slangen..?

Fatima : Allah heeft ons hier laten landen en in leven gelaten. Hij heeft daar vast een bedoeling mee. Hij zal ons vast beschermen.

Yousra : Ja en als we echt in Egypte zijn, dan zijn we in een Islamitisch land...

Curley : Islamitisch? Moet ik dan ook zo'n hoofddoek dragen?

Lisa: Nee meisje, toeristen hoeven dat niet. Ik ben wel vaker in dit soort landen geweest. Dat was op vakantie of voor mijn werk. Blauwe luchten, mooie stranden.... Maar wat moet ik nú hier? Ik wil weg hier. Laten we zo snel mogelijk bij een vliegveld zien te komen! (*tegen Jessica*) Gaat u mee, mevrouw?

(*Lisa probeert Jessica en Curley mee te krijgen. Maar ondertussen zijn de professor, Hans en Simon op onderzoek uitgegaan in de omgeving. Hans roept hen en ze gaan schoorvoetend toch zijn kant op*)

Hans : Hé, kom eens kijken! Achter deze zandberg zit iets hards! Laten we het verder opgraven.

(*Allen gaan graven; Curley, Lisa en Jessica kijken misprijzend toe; er wordt een gesloten deur zichtbaar, ze gaan er op inhakken, na verloop van tijd krijgen ze er een gat in.*)

Professor : Jongens, dit is hoogst bijzonder. Dit lijkt op de graven in het Koningsdal. Men dacht dat alle graven reeds gevonden waren, maar misschien gaan wij iets ontdekken wat de wereld nog niet weet... Houd vol, blijf door hakken!

Hans : Ja kom op, dames, meehelpen, geen gezeur en gejammer!

(*Met tegenzin gaan de dames door met hakken. Ze hebben het erg heet en vegen zweet van hun voorhoofd. Ze klagen. Maar dan:)*

Yousra : Zien jullie wel? Allah is ons genadig! Hij beloont ons werk! Kom eens kijken! Ik heb een gat in de muur gemaakt!

Simon : Opzij, opzij, ik moet een foto maken! Dit wordt de primeur!!!

Lisa: Laat mij er ook even bij, ik wil het wel even zien. Maar daarna ga ik weg hoor!

(*Allen verdringen zich voor het gat en roepen uit: Oh, ah, wouw, dit is spectaculair, een wereldwonder!!!*).

Professor : Kom, mensen, als we het gat groter maken, kunnen we allemaal tegelijk kijken.

(*Ze hakken verder en het gat wordt steeds groter. Het doek gaat open en een prachtige schatkamer wordt zichtbaar! Ze slaken allemaal luide kreten van verbazing! Simon doet niets anders dan foto's maken. Yousra en Fatima knielen op de grond, Curley en Jessica kijken rond en zijn nu ook enthousiast en Hans en de professor bestuderen alles nauwkeurig. Dan ontdekt Hans de graftombe*).

Hans : Jongens, meisjes, kom eens hier kijken! Een graftombe! Laten we hem openmaken!

Fatima : Nee, niet doen, laat de doden met rust!

Curley : Een dode? Help, nee, ik ga weg!

Professor : De Egyptenaren hebben hun doden zó behandeld, dat het lichaam duizenden jaren bewaard kon blijven. Ze geloofden dat zijn ziel het dan beter had in het hiernamaals. Bij het graf van Toetanchamon was de mummie nog helemaal intact. Laten we kijken hoe het hier is.

(Ze maken de kist open, daaronder zit nog een kist, dan een sarcofaag, dan nog één en dan...vinden ze de mummie. Ze slaken opnieuw allerlei kreten, zoals:)

Allen: Een mummie, hij is echt, help, wouw, gaaf, brrrr, straks wordt hij nog levend...hoe oud zou hij zijn?

Professor : Zie je die wanden hier vol hiërogliefen? Die vertellen over het leven van deze mummie. Laten we dat bestuderen. Ik kan deze symbolen ontcijferen voor jullie. Kom erbij, dan lees ik jullie voor wat hier staat.

(De professor leest voor, de anderen staan om hem heen.)

Professor : *(voorlezend)* Farao Ramses de zevende.... Hij was nog jong, toen hij al moest regeren. Hij was rechtvaardig; kijk, dat zie je hier: hij spreekt recht over deze twee ruzieënde boeren. Ook geeft hij opdracht aan de priesters om het land te verdelen, na de overstroming van de Nijl. Zijn schrijver heeft alles opgetekend. Na zijn dood werd zijn ziel gewogen op de weegschaal onder toezicht van Anubis en Toth, in bijzijn van alle goden...Osiris, Isis, Horus, Ma-at....

(Terwijl hij leest, kruipt de mummie uit zijn graf, zonder dat ze het merken. Opeens staat hij achter Curley en slaat een arm om haar heen!)

Curley : *(krijgend)* Hé, wie is dat? Help, de mummie!!! Hij leeft!!!

(Iedereen kijkt om en schrikt; Simon maakt foto's. Ze roepen weer door elkaar. Dan wordt het stil want de mummie spreekt:)

Mummie: Lieve mensen, wees niet bang... Jullie hebben mij bevrijd uit een drieduizendjarige slaap...Help me even, al die wikkels af te doen, dan zal ik jullie laten zien hoe het in het oude Egypte was, ten tijde van mijn regering. Kijk, elk nieuw jaar begon met de overstroming van de Nijl.

(Ze helpen hem de wikkels af te nemen. Dan valt het doek dicht. Muziek!)

TWEEDE SCÈNE: De priesters en de boeren bij de verdeling van het land

(Nieuw decor: Sterrenhemel en beneden de Nijl en de woestijn. Eerst nog weinig licht. De priesters kijken in de sterren.)

1° Priester: Kijk, daar is Orion, de woonplaats van de grote god Osiris!

2° Priester: Ja, en als je een denkbeeldige lijn trekt vanuit zijn gordel naar links dan zie je de ster Sirius. Dat is de woonplaats van Isis, zijn vrouw, de schone godin!

1° Priester: Isis en Osiris schenken ons het water dat leven brengt in de dode woestijn.

2° Priester: De stand van Sirius zegt ons, dat het water spoedig zal stijgen. Over veertien dagen is het bij de eerste cataract. Over nog eens veertien dagen heeft het de Nijldelta bereikt! *(Het wordt licht, de zon komt op. Er komen twee boeren op).*

1° Boer: Hooggeëerde priesters, gij die de wijsheid van de goden bezit, zeg ons alstublieft: Wanneer komt de overstroming van de Nijl?

1° Priester: De sterren vertellen ons dat het niet lang meer zal duren!

2° Priester: De zon is opgekomen. We moeten naar de tempel om de rituelen te verrichten. *(De priesters verlaten het toneel).*

2° Boer: Hopelijk brengt de overstroming ons snel verkoeling, anders verdrink ik nog in mijn eigen zweet.

1° Boer: De grond en het graan hebben het water nog veel harder nodig. Kijk eens hoe hard de grond is, het lijkt wel steen! Als het water niet gauw komt, hebben we weer zo'n slechte oogst als vorig jaar. Bovendien was mijn land toen zo klein. Volgens mij heeft iemand toen de grenssteen verlegd... Schande! Tegen de verdeling in die de priesters hebben gemaakt. Als het weer gebeurt, sleep ik die boef voor de farao zelf! *(Hij kijkt scheef naar de andere boer, als verdenkt hij hem).*

2° Boer: Wat kijk je mij aan? Verdenk je mij soms? Hoe kom je daarbij!

1° Boer: Hé, kijk, het water stijgt!

2° Boer: Hoera, de Nijl komt hoger! Water! Water! Geen dorst meer en geen honger!

1° Boer: Geen armoede meer, geen schulden aan de farao!

Beide boeren samen: Dank aan Isis en Osiris! Dank aan alle goden!

2° Boer: Kom mee, we vertellen het in het dorp aan de anderen!

*(Boeren gaan af; het water stijgt en daalt later weer – dit evt. uitbeelden met grote blauwe doeken waar kinderen onder zitten. Muziek er bij.
Voor op het toneel bespreken de toeristen wat ze gezien hebben:)*

Professor: Ja, zo ging dat in die tijd. De mensen keken uit naar de komst van het water en zagen daarin de hand van de goden.

Simon: Wat gebeurde er na de overstroming?

Professor: Dan kwamen de priesters en verdeelden het land. Misschien krijgen we dat ook nog te zien.

Curley: Ja, kijk, daar komen die plechtige mannen weer aan!

Jessica: Curley, dat zijn priesters.

Lisa: Eigenlijk best interessant... Ik blijf nog heel even kijken, daarna ga ik echt op zoek naar een vliegveld.

(De priesters en de boeren komen op, ieder van een andere kant).

1° Priester: Dank aan Osiris, dank aan Isis. Het dode land is door het water tot leven gewekt! De grond is vol van levenskracht. Nu kunnen de boeren het graan gaan zaaien.

2° Priester: We zullen het land volgens de heilige wetten van Ma-at verdelen.
(Ze verdelen het land met een knopentouw en zetten twee stukken met stenen af. De boeren kijken toe).

1° Priester (tot de boeren): Boeren, jullie kunnen aan het werk! Zaaï met regelmaat, zorg goed voor de gewassen, schenk één deel aan de farao als belasting!

2° Priester: En houd je aan de grenzen van je land, die wij bepaald hebben. De goden hebben ons deze maten en wetten gegeven. De goden zullen je straffen, als je hen weerstreeft!

1° Boer: Dank u, o heilige priesters. Wij zullen aan uw wetten gehoorzamen. Wij zullen de goden eren. Aan hen danken wij immers het levende water dat onze gewassen doet ontkiemen en groeien!

(De priesters gaan af; de boeren lopen langs de grenzen en inspecteren hun stuk land).

2° Boer: (Tot zichzelf, voor op toneel) : Zo, die zijn weg. Nu moet ik nog zien hoe ik hem misleidt, dan kan ik net als vorig jaar mijn land wat vergroten...

(Tot de andere boer) : Hé makker, ik heb gezien dat er goed graan op de markt te koop is. Grote korrels, die nog vollere aren geven! Ik heb al wat ingekocht. Als ik jou was, zou ik snel naar de markt gaan en ook wat halen, voordat het op is.

1° Boer: Oké, dank je voor de tip. Ik ga gauw! *(Hij gaat af).*

2° Boer: Zo, nu kan ik die steen verleggen! Vorig jaar heeft hij ook niet gemerkt dat ik dat deed! Tenminste.. Ach, ik waag het er op. Het heeft me heel wat opgeleverd! Al die belastingen ook die we moeten betalen! Het is de schuld van de farao zelf, moet hij maar niet zoveel van ons arme boeren vragen... Ik wou dat ik zo rijk was als hij! *(Hij verlegt de steen).* Zie zo, dat is gedaan. *(Hij gaat wat gebogen af. Het doek gaat dicht).*

DERDE SCÈNE: de rechtszaak

(Decor: de troonzaal van de farao, de farao en zijn vrouw zitten op de troon, aan een tafel links de schrijver; rechts staan de priesters. Maar eerst bespreken voor het dichte doek de toeristen en de goden nog wat ze gezien hebben).

Fatima: Wat een schurk, die tweede boer.

Yousra: Nou zeg, die had weinig respect voor de goden en de priesters...

Osiris: Die boer had weinig respect voor de goden! Hij heeft ons beledigd!

Ma-at: Hij heeft de heilige orde uit evenwicht gebracht! De farao moet hem straffen!

Hans: Ach ja, schurken zijn van alle tijden.

Professor: Ja, maar de rechtspraak verschilde van tijd tot tijd. Kijk maar hoe dat in het Oude Egypte ging:

(Doek open, decor zoals vermeld. De priesters buigen voor de farao)

1° Priester: O grote farao, wij eren u. Wij hebben de rituelen in de tempel uitgevoerd, zoals u ons heeft opgedragen. Wij hebben de landen verdeeld volgens de heilige wetten van Ma-at.

2° Priester: Nu zullen wij getuigen in deze rechtszaak, want wij hebben gehoord dat het gaat om een zaak van landverdeling.

Farao: Hebt dank mijn priesters. Ik vertrouw op uw voorspraak.

(Tot zijn schrijver):

Schrijver, noteer alles zorgvuldig, en maak geen enkele fout. Gij weet, de hiërogliefen zijn heilige tekens, door de goden gegeven. Maakt gij één verkeerde streek met uw pen, dan moet ik u de doodstraf geven.

Schrijver: Ja heer, ik ken uw wetten. Mijn hele leven al heb ik mij trouw daaraan gehouden. Ook nu zal ik mij inspannen om elke letter foutloos te schrijven. Wanneer mijn hand uitschiet, dan is mijn lichaam niet waardig om langer te leven, dan verdien ik de dood.

Farao: *(tot de priesters)* : Laat de boeren binnen komen. De rechtszaak zal beginnen.

(De priesters doen de deur open en de boeren komen binnen).

Farao: *(tot de boeren):* Spreek! Vertel mij, wat is het onrecht waarvan gij mij wilt berichten? Om welke rechtspraak vraagt gij mij?

(Tot schrijver) : Schrijf alles op!

1° Boer: O heilige farao, grote heerser, afstammeling van Osiris! Hoor mij aan! Die boer daar, mijn buurman nog wel, heeft de grenssteen verlegd die de priesters hebben geplaatst om de grenzen aan te geven van onze stukken land. Nu is mijn land veel kleiner en kan ik niet genoeg verbouwen! Dan kan ik mijn kinderen niet genoeg te eten geven en mijn belastingen niet nakomen!

2° Boer: Hij liegt heer! Ik heb de grenssteen niet aangeraakt! Ik zou niet durven om tegen de priesters in te gaan!

Farao: Het ene woord tegen het andere. Wat denkt gij ervan, mijn gemalin?

Vrouw van de faraο: Ik vind dat die eerste boer eerlijk uit zijn ogen kijkt. Die tweede ontwijkt mijn blik, hem vertrouw ik niet. Kijk naar zijn houding; hij heeft iets te verbergen. Wat zeggen de priesters ervan?

(Faraο gebaart de priesters te spreken):

1° Priester: *(Tot de faraο)*: Heer, wij hebben op vraag van deze eerste boer, de aanklager, de beide stukken land opnieuw bekeken en gemeten. De steen ligt niet meer op de plaats, die wij hem hebben gegeven.

2° Priester: *(Tot de boer)*: U hebt de heilige wetten van Ma-at overtreden! U kunt uw straf niet ontlopen!

(De boer schrikt en krimpt ineen. Dan werpt hij zich op de grond en smeekt om vergiffenis):

2° Boer: Heer, o Heer, het spijt mij zo! Ik wilde het eigenlijk niet doen, maar vorig jaar was de oogst zo slecht. Ik was bang, weer te weinig te hebben... de boze Seth heeft mij ingefluisterd om aan U, o faraο, ontrouw te zijn...

Faraο: Ik hoor dat u schuld bekent! U zult uw straf niet ontlopen!

Vrouw van de faraο: Maar hij heeft spijt! Dat verzacht de zaak! Geef hem de kans zijn leven te beteren!

Faraο: Ja, hij toont berouw, maar zijn overtreding is groot! Zijn handen mag hij behouden om zijn werk te blijven doen, maar zijn oren zal hij missen, want die luisteren naar de verkeerde raad.

(Tot schrijver): Schrijver, noteer: "Deze boer zal zijn oren moeten missen, want die hebben niet geluisterd naar de priesters. Hij heeft de verkeerde influisteringen gevolgd."

Schrijver: Ja heer, ik schrijf precies op wat u zegt. "Deze boer zal zijn oren moeten missen, want die hebben niet geluisterd naar de priesters. Hij heeft de verkeerde influisteringen gevolgd."

1° Boer: Zo, die krijgt zijn verdiende loon. Het recht is goed! Heb dank, grote faraο!

2° Boer: O, had ik het maar niet gedaan.... Mijn oren, mijn arme oren...

Priesters: De faraο heeft gesproken! De wet zal gehandhaafd worden!

(Ze nemen de boer mee; daarna sluit het doek. Voor het doek:)

Curley: Mama, wat gaan ze nu met hem doen? Gaan ze echt zijn oren afsnijden?

Jessica: Ja kindje, zo ging dat toen... Ik ben blij dat ik niet in die tijd leefde...

Curley: Ik wil hier weg! Ik vind dit eng! Straks halen ze mijn oren er nog af...

Lisa: Ja, je hebt gelijk. Kom maar met mij mee.

Hans: Hé jonge meiden, maak je geen zorgen, wij leven in de ééentwintigste eeuw, daar zijn geen lijfstraffen meer.

Simon: En ook geen doodstraffen voor schrijvers. Tenminste, niet in Nederland.... Stel je voor, dan zou ik nooit journalist geworden zijn!

Toth: Die jonge Nederlander daar begrijpt niets van het Oude Egypte. Toen waren tekens nog heilig, het woord verborg goddelijke geheimen. Dat onjuist weer te geven, zou een verstoring zijn voor de kosmische orde!

De farao heeft juist gehandeld! Het is goed dat hij het onrecht heeft gestraft! Zo blijven de wetten van Ma-at gehandhaafd, de orde wordt hersteld.

Isis: Het is ook goed dat de farao naar zijn vrouw heeft geluisterd, en de boer zijn handen heeft laten behouden, zodat hij zijn werk als boer kan blijven doen. Hij kan zich ontwikkelen en zijn zonde goedmaken.

Anubis: We zullen zien hoe zwaar zij ziel, zijn Ka weegt, als hij sterft. Dan zal duidelijk worden of hij zijn zonden heeft goed gemaakt.

Professor: Maar ze geloofden ook in een leven na de dood. Ze waren ervan overtuigd dat de goden na de dood de ziel wogen op een weegschaal met een veer van Ma-at. Had je zondig geleefd, dan zou je ziel niet hoog opstijgen en een monster zou je verzwelgen. Hoe beter je had geleefd, hoe dichterbij de hoogste goden kwam. Ik ben wel benieuwd hoe die farao zijn reis door het dodenrijk maakte...

Kijk, volgens mij krijgen we iets bijzonders te zien...Het is precies zoals de schrijver het in hiërogliefen heeft opgetekend!

VIERDE SCÈNE: De dood van de farao

(Decor van de hiërogliefen wand van de grafkamer. Alle goden zijn aanwezig op het toneel en dus niet meer voor het doek. De farao wordt gebalsemd en ingewikkeld tot mummie door de priesters in bijzijn van zijn vrouw en de schrijver. Terwijl ze dat doen, klinkt er plechtige, zangerige muziek. De schrijver werkt aan de hiërogliefen en noteert alles wat er gebeurt. Later wordt de farao in de sarcofaag gelegd; deze wordt rechtop gezet voor het 'openen van de mond'. Dan wordt de ziel gewogen en worden er vragen gesteld door de goden. Daarna wordt de sarcofaag op een schip gelegd en begint zijn hemelreis.)

Vrouw van de farao: O, mijn geliefde man, de vader van mijn zonen en dochters, de grote heerser over ons volk... Nu gaat gij heen van ons! Gij begint aan uw reis naar het Westland, waar de zon ondergaat, uw reis door het dodenrijk. Moge uw ziel tot aan Orion komen en wonen in het rijk van Osiris! Al uw schatten geef ik u mee, zodat zij u vergezellen op uw reis en gij u niet eenzaam voelt!

(Tot de priesters:) Doe uw werk! Doe het goed, zodat mijn heer onsterfelijk zij!

Priesters; schrijver herhaalt elke zin:

Wij balsemen het lichaam. Wij balsemen het lichaam.

De ingewanden bewaren wij in heilige kruiken. De ingewanden bewaren wij in heilige kruiken.

Wij wikkelen het lichaam. Wij wikkelen het lichaam.

Wij zetten het dodenmasker op. Wij zetten het dodenmasker op.

Wij leggen het lichaam in de sarcofaag. Wij leggen het lichaam in de sarcofaag.

Moge het lichaam bewaard blijven door alle tijden, zodat onze grote farao voor altijd onsterfelijk zal zijn!

Moge het lichaam bewaard blijven door alle tijden, zodat onze grote farao voor altijd onsterfelijk zal zijn!

(Ze zetten de sarcofaag rechtop).

Nu openen wij de mond, zodat de farao weer tot leven komt!

Nu openen wij de mond, zodat de farao weer tot leven komt!

(Ze raken de mond aan met verschillende voorwerpen).

Hij zal ademen in zijn nieuwe huis, het graf.

Hij zal ademen in zijn nieuwe huis, het graf.

Hij zal zien en zich vermaken met zijn schatten en kostbaarheden!

Hij zal zien en zich vermaken met zijn schatten en kostbaarheden!

Wij leggen hem op de boot, die hem meeneemt over de Nijl naar het Westland.

Wij leggen hem op de boot, die hem meeneemt over de Nijl naar het Westland.

Vrouw van de farao: O wee, nu gaat hij werkelijk heen...de boot neemt hem mee, de goden nemen hem mee, wij blijven achter...O wee!!!

(De goden begeleiden de boot en beginnen daarna te spreken):

Anubis: Tot u spreekt Anubis! Uw Ka wordt gewogen op de weegschaal van Ma-at. Hier uw Ka, daar de veer. Wanneer uw Ka zwaarder weegt dan de veer, hebt gij een zondig leven geleid. Wanneer uw Ka lichter is dan de veer, dan hebt gij een goed leven geleid en aan uw plichten voldaan. Uw ziel zal opstijgen tot Osiris.

Farao: Mijn Ka worde gewogen! Moge de goden recht spreken over mij. Moge Toth mij de toegang verschaffen tot het hemelrijk! Moge mijn ziel opstijgen tot het rijk van Osiris.

Ma-at: Tot u spreekt Ma-at! Hebt gij geregeerd volgens mijn heilige wetten? Hebt gij in uw rijk gezorgd voor orde en recht?

Farao: Ik heb geregeerd volgens uw heilige wetten. Ik heb gezorgd voor orde en recht in mijn rijk.

Osiris: Tot u spreekt Osiris! Hebt gij de goden geëerd en hebt gij geen god beledigd? Hebt gij goed gezorgd voor uw zonen en dochters en hen ingewijd in de wijsheid van de goden? Kan uw oudste zoon nu regeren als een waardig opvolger?

Farao: Ik heb de goden geëerd en geen god beledigd. Ik heb goed gezorgd voor mijn zonen en dochters en hen ingewijd in de wijsheid van de goden. Mijn oudste zoon kan nu regeren als een waardig opvolger.

Isis: Tot u spreekt Isis! Hebt gij niemand pijn of leed aangedaan die geen straf verdiende? En hebt gij goed voor uw vrouw gezorgd en haar laten delen in uw rijkdommen?

Farao: Ik heb niemand pijn of leed aangedaan die geen straf verdiende!
En ik heb goed voor mijn vrouw gezorgd en haar laten delen in mijn rijkdommen.

Toth: Tot u spreekt Toth! Hebt gij van alle belangrijke zaken uit uw regeringstijd verslag laten leggen door uw schrijvers en hebt gij erop toegezien dat zij geen fouten maakten?

Farao: Ik heb van alle belangrijke zaken uit mijn regeringstijd verslag laten leggen door mijn schrijvers en erop toegezien dat zij geen fouten maakten.

Anubis: Ik zie dat de veer zwaarder is dan uw Ka. U hebt naar waarheid gesproken!

Toth: Uw Ka is klaar voor de reis naar de godenwereld. Ik open de toegangspoort voor u, o grote farao! Gij zult opstijgen naar grote hoogten tot in het rijk van Osiris!

Osiris: Farao Ramses de zevende, ik verwelkom u in mijn rijk wanneer de boot haar bestemming heeft bereikt en uw reis door de hemelwerelden is volbracht.

(Het beeld bevriest; allen op het toneel staan stil. Ondertussen het laatste commentaar van de toeristen:)

Fatima: Goh, wat mooi....

Yousra: Zou Allah hetzelfde zijn als Osiris? Maar er is toch maar één God?

Curley: Mama, waar gaat hij naar toe op die boot? Mag ik mee? Het lijkt me daar mooi! Misschien kan ik dan toch nog zwemmen !

Jessica: Kindje, ik houd je graag nog even bij me...

Hans: Dit was de mooiste reis van mijn leven... Ik dank de goden en die stomme piloot die ons liet neerstorten!

Professor: Zo'n opgraving heb ik nog nooit gedaan....

Lisa: Op ál mijn vliegreizen heb ik een vlucht met zo'n landing nog nooit meegemaakt. M'n collega's moesten eens weten!

Simon: Ik ga er een artikel van schrijven! Wedden dat alle grote kranten het op hun voorpagina publiceren! Ik word rijk!!!

Curley: Ik heb een veel beter idee! Ik ga er een toneelstuk van schrijven en dat voeren we op op school!

Einde.

Iedereen komt naar voren en buigt.

